

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

Aan de Vaste Commissie van Financiën uit de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
mr. R.F. Berck
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Amsterdam, 1 juni 2006

Betreft: NOB commentaar op wetsvoorstel Wijziging van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en enkele andere belastingwetten in verband met de introductie van een regeling voor vrijgestelde beleggingsinstellingen en een aanpassing van de eisen voor beleggingsinstellingen met uitdelingsverplichting (kamerstuknummer: 30 533)

Geachte leden van de Commissie,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) heeft met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel Wijziging van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (hierna: Wet Vpb 1969) en enkele andere belastingwetten in verband met de introductie van een regeling voor vrijgestelde beleggingsinstellingen (hierna: "vbi") en een aanpassing van de eisen voor beleggingsinstellingen met uitdelingsverplichting en ziet daarin aanleiding tot de volgende reactie. De Orde heeft bij het opstellen van onderstaand commentaar geen rekening gehouden met eventueel commentaar op de gevolgen van het wetsvoorstel Werken aan Winst die mogelijk samenhangen met het onderhavige wetsvoorstel. De Orde zal deze opmerkingen meenemen in haar commentaar op het wetsvoorstel Werken aan Winst.

1. Algemeen commentaar

1.1. Versterking nationale, fiscale infrastructuur voor beleggingsinstellingen

De Orde is verheugd te kunnen constateren dat met het wetsvoorstel er opnieuw een verbetering van het investeringsklimaat zal optreden voor de sector van beleggingsinstellingen. Zoals ook wordt aangegeven in de Memorie van Toelichting is met de afschaffing van de kapitaalsbelasting per 1 januari 2006 reeds een belangrijke belemmering voor beleggingsinstellingen weggenomen. Ook het recente wetsvoorstel van de Staatssecretaris van Financiën¹, waarin onder andere een verlaging van de dividendbelasting naar 15% en een verdere verlaging van het tarief van de vennootschapsbelasting naar 25,5%

¹ Wet werken aan winst

is voorgesteld, zal naar de mening van de Orde een positief effect hebben op de asset management industrie in Nederland.

1.2. Verdragsbescherming

De Orde constateert dat er voor is gekozen om de vbi géén verdragsbescherming te verlenen. In de afgelopen periode is er gepleit om de vbi juist wel verdragsbescherming te verlenen zodat de vbi daarmee uiteindelijk een aantrekkelijker beleggingsinstelling zou worden dan de Luxemburgse SICAV. De Orde heeft echter ook begrip voor de redenen die door de Staatssecretaris van Financiën worden aangegeven in de Memorie van Toelichting waarom op dit moment is gekozen om géén verdragsbescherming te verlenen aan de vbi. De Orde hoopt in elk geval dat het punt van de verdragsbescherming opnieuw aan de orde zal komen zodra er meer duidelijkheid bestaat over de toekomst van de Nederlandse dividendbelasting.

2. Vrijgestelde beleggingstelling

2.1. Beperking beleggingscategorieën

Doel van het wetsvoorstel is, ter versterking van de sector voor beleggingsinstellingen, een nieuw regime te introduceren waardoor het voor beleggingsinstellingen eenvoudiger wordt om zich te bewegen op de internationale markt. Voor de vormgeving is aansluiting gezocht bij de kenmerkende elementen van de Luxemburgse SICAV.

Het wetsvoorstel lijkt naar de mening van de Orde echter alleen die buitenlandse beleggingsinstellingen (waaronder SICAVs) te beconcurreren die voldoen aan de bepalingen van de icbe-richtlijn². De Orde merkt echter op dat er een grote verscheidenheid is aan beleggingsfondsen waarvan icbe's slechts een segment vormen en dat bijvoorbeeld in Luxemburg ook SICAVs actief zijn die niet voldoen aan de voorwaarden van de icbe-richtlijn en toch het gunstige Luxemburgse fiscale regime kunnen genieten. In dit laatste geval kan de SICAV naast de financiële instrumenten zoals gedefinieerd in de icbe-richtlijn, tevens beleggen in alle andere reguliere beleggingscategorieën. De Orde is van mening dat de toepasbaarheid van de vbi sterk vergroot zou kunnen worden indien de mogelijkheid wordt geboden om ook te kunnen beleggen in andere beleggingscategorieën dan de eerder genoemde financiële instrumenten. Icbe's zijn voornamelijk gericht op de particuliere markt. Veel institutionele beleggingsfondsen, waaronder ook die welke in aandelen, obligaties, andere effecten en andere reguliere beleggingen beleggen voldoen niet, of niet helemaal, aan de icbe beleggingseisen en aldus zou de vbi bij voorbaat al niet voor die grote en diverse markt geschikt zijn. Dat is een gemiste kans juist in een segment beleggingsfondsen dat erg in beweging is en waar goede kansen liggen voor Nederland als vestigingsland.

Tenslotte, is de icbe afgeleide "financiële instrumenten"-opsomming zeer gedetailleerd, hetgeen in de praktijk gemakkelijk zou kunnen leiden tot verschillen in interpretatie voor de vbi kwalificatie, ook indien de Wtb interpretatie leidend zou zijn (zie paragraaf 2.3 hieronder).

² Richtlijn 85/611/EEG, van 20 december 1985, Pb L 375 zoals deze is gewijzigd bij richtlijn 2001/107/EG van 21 januari 2002, PB L 41 en richtlijn 2001/108/EG van 21 januari 2002, Pb L 41.

2.2. Risicospreiding en open-end-karakter

Naast de beperking van de beleggingscategorieën worden nog twee voorwaarden aan de vrijgestelde beleggingsinstelling gesteld:

- het beginsel van risicospreiding;
- het op verzoek van de deelnemers laten inkopen of terugbetalen van aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid ten laste van de activa ("open-end-karakter").

De vereisten van risicospreiding en het "open-end" karakter welke beiden aan de vbi worden gesteld komen als een onnodige beperking van het regime voor.

Door de risicospreiding eis (tezamen met de icbe financiële instrumenten eis) zou de vbi status niet beschikbaar zijn voor vele "fund-of-funds en "feeder funds", juist een segment waar Nederland zich positief kan onderscheiden van andere potentiële vestigingslanden (waar aan dergelijke fondsen veelal eisen worden gesteld van niet fiscale regulatoire aard). Wat betreft hedge fondsen, een verzamel term voor een grote verscheidenheid aan beleggingstijlen in effecten en andere waarden, waaronder hoog risico lopende en juist risico mijdende, alsmede risico spreidende en juist risico concentrerende, merken wij het volgende op. De risico spreiding eis kan leiden tot ongewenste uitsluiting van veel hedge fonds stijlen, welke in meer of mindere mate risicoconcentratie opzoeken (terwijl wel risicomijdend wordt belegd). Daarnaast zou het beginsel van risicospreiding, indien uitgelegd als risico mijdend, andere hedge fondsen uitsluiten die bewust risico opzoeken, maar dat over vele beleggingen spreiden.

De open-end eis, sluit niet alleen ondernemingen en bepaalde ondernemingsachtige beleggingsfondsen uit (zoals private equity fondsen), maar ook beleggingsfondsen die gekozen hebben voor een andere vorm van liquiditeit voor de belegger dan inkoop door het fonds zelf, bijvoorbeeld middels verhandelbaarheid op de beurs of andere secundaire markt (zoals fondsen die beleggen in inliquide obligaties en andere effecten, vorderingen of derivaten).

De Orde pleit er dan ook voor om de vereisten van risicospreiding en het "open-end" karakter te laten vervallen. Door deze specifieke eisen te laten vallen, zou het vbi-regime ook interessant kunnen zijn voor beleggingsinstellingen die investeren in alternative investments, onvolwaardige vorderingen, commodities, private equity etc. De Orde is zich ervan bewust dat in zo'n situatie er een duidelijke scheiding aangebracht moet worden tussen ondernemen enerzijds en beleggen anderzijds, om te voorkomen dat ook niet beleggingsactiviteiten onder het vbi regime zouden kunnen vallen. In plaats van deze eisen en de icbe financiële instrumenten lijst, zou men simpelweg kunnen aansluiten bij de definitie van "beleggingsinstelling" in de Wtb (al dan niet met uitsluiting van specifieke ongewenste beleggingstijlen, zoals direct onroerend goed).

Om belastingheffing over in Nederland gelegen onroerend goed niet te frustreren kan de Orde zich voorstellen dat rechtstreekse investeringen in dergelijke beleggingen uitgesloten worden van het vbi regime. Ook zou een specifieke bepaling noodzakelijk zijn om te voorkomen dat concernfinancieringsactiviteiten via de vbi uitgeoefend kunnen worden, bijvoorbeeld door belegging in schuldvorderingen op verbonden lichamen uit te sluiten.

De Orde vraagt zich verder af hoe dient te worden omgegaan met zogenaamde fund-to-fund investeringen van een vbi in het kader van de eis van risicospreiding. Kan een vbi investeren

in een of enkele fondsen, die op hun beurt voldoen aan het beginsel van risicospreiding, zonder zelf te worden geconfronteerd met statusverlies? De Orde ziet graag een nadere toelichting op dit punt.

2.3. Samenhang met Wtb

Het wetsvoorstel kent diverse bepalingen die zijn ontleend aan de Wtb. Gevraagd wordt of aan de gehanteerde begrippen uit de Wtb een eigen fiscale betekenis toekomt dan wel aansluiting gezocht moet worden bij de bepalingen uit de Wtb. Te denken valt onder andere aan de volgende voorgestelde artikelen:

- 6a, lid 1: "met toepassing van het beginsel van risicospreiding die op de kapitaalmarkt verhandelbaar zijn". Deze bepaling komt voor in artikel 6, lid 1, onderdeel a, Wtb.
- 6a, lid 1: "waarbij de aandelen of bewijzen (...) worden ingekocht of terugbetaald" (de open end-eis). Deze bepaling komt voor in artikel 6, lid 1, onderdeel b, Wtb.

In artikel 6a, lid 1 staat dat de vbi *uitsluitend* mag beleggen in financiële instrumenten. Dit lijkt een stringente eis te stellen aan de feitelijke werkzaamheden van de vbi. De Orde vraagt zich af hoe om te gaan met gelden die tijdelijk niet worden belegd in financiële instrumenten in afwachting van het vinden van geschikte investeringen. In artikel 6, lid 1 onderdeel a, Wtb staat dat het statutaire of reglementaire *doel* van de beleggingsinstelling uitsluitend het beleggen in effecten mag zijn. Door het begrip "uitsluitend beleggen" voor de vbi eveneens te koppelen aan het doel van de vbi, kunnen naar de mening van de Orde vragen op dit punt worden vermeden. De Orde bepleit dan ook de opname van een dergelijke koppeling in het wetsvoorstel.

2.4. Aanmerkelijk belang

De Orde constateert dat buitenlandse aandeelhouders (natuurlijke personen en lichamen) in een vrijgestelde beleggingsinstelling geconfronteerd kunnen worden met een belastingplicht voor de inkomstenbelasting dan wel vennootschapsbelasting.

Ingeval een natuurlijk persoon die geen inwoner van Nederland is, tenminste 5% van de aandelen houdt in een in Nederland gevestigde vrijgestelde beleggingsinstelling, is deze persoon belastingplichtig voor de inkomstenbelasting voor zijn aanmerkelijk belang. Een buitenlands lichaam kan op grond van de bepalingen van de vennootschapsbelasting belastingplichtig worden voor zijn belang indien dit ten minste 5% bedraagt (en, voor de volledigheid, dit belang niet tot het ondernemingsvermogen behoort). De Orde wenst te vernemen of deze belastingplicht beoogd is bij het wetsvoorstel. Hierbij wordt opgemerkt dat Luxemburg ten aanzien van een SICAV een dergelijke heffing niet kent voor buitenlandse aandeelhouders. Een vrijstelling is in dit kader wenselijk.

De met een aanmerkelijk belang samenhangende belastingplicht doet zich niet alleen voor bij investeerders uit niet-verdragslanden maar ook bij investeerders uit landen waarmee Nederland een belastingverdrag heeft gesloten en bij investeerders uit landen die deel uitmaken van de Europese Unie. De Orde vraagt zich af in hoeverre het forfaitaire voordeel van buitenlandse ab-houders door Nederland te belasten is onder bestaande belastingverdragen. Voorts vraagt de Orde zich af hoe deze belastingheffing zich verhoudt tot de EG-moeder/dochterrichtlijn.

2.5. Verplichte herwaardering

De Orde leest dat met de invoeging van artikel 3.29a Wet IB 2001 de vbi of een vergelijkbare buitenlandse vrijgestelde beleggingsinstelling jaarlijks wordt gewaardeerd op de waarde in het economisch verkeer. Deze bepaling werkt ook door naar de vennootschapsbelasting.

Onder de huidige regels van goed koopmansgebruik kan een belastingplichtige in de regel haar beleggingen waarden op kostprijs. Aldus wordt belastingheffing uitgesteld tot het moment van realisatie. Onder de bestaande wetgeving dient een belastingplichtige slechts haar belang in een beursgenoteerde binnenlandse fiscale beleggingsinstelling te waarden op de waarde in het economisch verkeer indien dit belang 25% of meer bedraagt (artikel 28, lid 4 Wet Vpb 1969). Een soortgelijk waarderingsvoorschrift geldt voor een belang van 25% of meer in een buitenlandse beleggingsinstelling (artikel 28b Wet Vpb 1969).

Met de introductie van artikel 3.29a Wet IB 2001 wordt beleggen via een vbi of een vrijgestelde buitenlandse beleggingsinstelling, ongeacht het bezitspercentage, onaantrekkelijk ten opzichte van rechtstreeks beleggen. De Orde is van mening dat het voorgestelde artikel 3.29a tot een belemmering kan leiden voor institutionele belastingplichtige beleggers. Daarnaast zouden deze partijen door de werking van artikel 3.29a, lid 2 hun gehele belang in een Nederlandse fbi belast zien voor zover deze in enigszins belangrijke mate haar bezittingen belegt in een vbi of Luxemburgse SICAV.

Overigens heeft deze maatregel ook gevolgen voor andere winstbelastingplichtige beleggers. Hierbij kan gedacht worden aan de Nederlandse pensioen- of stamrecht-BV's. Ook voor hen zal deze herwaardering kunnen gelden. Dat kan pijnlijk zijn indien zij altijd op grond van artikel 4.14, lid 9 Wet IB 2001 op eigen balansniveau onder de 15% grens zijn gebleven voor de doorkijkregeling.

De Orde geeft in overweging de reikwijdte van artikel 3.29a als volgt te beperken:

1. De herwaardering als bedoeld in het eerste lid te beperken tot de vbi en buitenlandse vrijgestelde beleggingsinstelling die *feitelijk* niet jaarlijks hun gehele resultaat uitkeren (in tegenstelling tot een buitenlandse beleggingsinstelling die niet verplicht is om jaarlijks haar winst uit te keren).
2. De herwaardering als bedoeld in het tweede lid niet te laten gelden voor zover er sprake is van een directe investering in een Nederlandse fbi, of een vrijgestelde buitenlandse beleggingsinstelling met uitdelingverplichting, die op hun beurt investeren in een lichaam als bedoeld in 3.29a lid 1.
3. De herwaardering als bedoeld in het tweede lid alleen te laten gelden voor zover de bezittingen van de belegger in enigszins belangrijke mate bestaan uit beleggingen in een 6a of vergelijkbare buitenlandse entiteit.

In de laatste volzin van het voorgestelde artikel 3.29a wordt gesproken van buitenlandse vrijgestelde beleggingsinstellingen die beleggen in financiële instrumenten. Hier wordt, in tegenstelling tot de formulering in het voorgestelde artikel 6a, eerste lid, niet gesproken van *uitsluitend* beleggen in financiële instrumenten. De Orde ziet op dit punt geen nadere toelichting en vraagt zich af of dit is bedoeld en of dit kan leiden tot een ongelijke behandeling van buitenlandse beleggingsinstellingen. De Orde zou in dit kader graag bevestigd zien dat artikel 3.29a niet van toepassing is op buitenlandse beleggingsinstellingen die niet uitsluitend beleggen in financiële instrumenten als bedoeld in het voorgestelde artikel 6a, derde lid, en eveneens niet op buitenlandse beleggingsinstellingen die niet voldoen aan

het criterium van risicospreiding of open-end karakter, maar wel beleggen in financiële instrumenten.

In artikel 3.29a tweede lid wordt het eerste lid van overeenkomstige toepassing verklaard op belangen in een lichaam wiens bezittingen *in enigszins belangrijke mate* bestaan uit vrijgestelde beleggingsinstellingen. De Orde vraagt zich af wat met *in enigszins belangrijke mate* wordt bedoeld en of dit gelijk is aan een belang van 15% of meer.

2.6. Vaste inrichting

In het algemene deel van de artikelsgewijze toelichting op het voorgestelde artikel 6a wordt opgemerkt dat buitenlandse beleggingsinstellingen in Nederland belastingplichtig kunnen zijn indien zij hier een vaste inrichting hebben. De Orde vraagt zich af in hoeverre bij beleggen sprake kan zijn van een in Nederland gedreven onderneming in de zin van artikel 17, lid 3, Wet Vpb 1969 en ziet graag een nadere toelichting op dit punt. Het antwoord op deze vraag kan ook van groot belang zijn voor de concurrentiepositie van Nederlandse vermogensbeheerders. In dit kader verwijzen wij bijvoorbeeld naar de "investment manager exemption" waarmee in het Verenigd Koninkrijk alle twijfels op dit punt worden uitgesloten. Een vergelijkbare regeling hier zou een grote aantrekkingskracht geven aan Nederland als vestigingsplaats van vermogensbeheerders, nog los van de vestigingsplaats van het beheerde fonds.

2.7. Art 14 Wtb

Bij lid 1 van de artikelsgewijze toelichting op het voorgestelde artikel 6a wordt gesproken van beleggingsinstellingen die zijn ingeschreven in het register waarin ingevolge de Wtb is vastgelegd welke beleggingsinstellingen Nederlandse beleggingsproducten mogen aanbieden. Beleggingsinstellingen met een vrijstelling ex art 14 Wtb worden echter niet opgenomen in dit register. Uit de algemene toelichting blijkt dat dergelijke beleggingsinstellingen wél kunnen opteren voor het vbi-regime. Dit is een inconsistentie en de Orde zou graag bevestigd zien dat opname in het register niet noodzakelijk is voor toepassing van het vbi-regime.

2.8. Spaarrenterichtlijn

Nederland heeft bij de implementatie van de Spaarrenterichtlijn ervoor gekozen icbe's waarvan het vermogen voor meer dan 15% is belegd in schuldvorderingen onder de rensignering en informatie-uitwisseling te laten vallen (art. 4b WIB), terwijl de Spaarrenterichtlijn dit voorschrijft vanaf 40% en andere landen, waaronder bijvoorbeeld Luxemburg, ook daadwerkelijk 40% hanteren. Deze "verlaagde" drempel blijkt in de praktijk toch een belemmering te vormen voor de vestiging van beleggingsinstellingen in Nederland ten opzichte van andere landen waar deze verlaagde drempel niet geldt (Luxemburg). De Orde pleit er in dit kader voor dat in dit wetsvoorstel eveneens deze drempel wordt verhoogd naar 40%.

3. Beleggingsinstelling met uitdelingsverplichting (hierna: fbi)

3.1. *Versoepeling eisen ten aanzien van de aandeelhouders (algemeen)*

De Orde onderschrijft het initiatief van de regering om de huidige aandeelhouderseisen te versoepelen. De thans geldende aandeelhouderseisen maken een onderscheid naar beleggingsinstellingen die zich al dan niet tot een breed publiek richten. Als onderscheidend criterium is daarbij gekozen voor het al dan niet aan de Amsterdamse effectenbeurs genoteerd zijn van het lichaam. Wij lezen dat voorgesteld wordt om het geldende criterium te vervangen door het al dan niet beschikken over een vergunning als bedoeld in de Wtb. Indien een beleggingsinstelling dan wel zijn beheerder beschikt over een vergunning op grond van de Wtb of daarvan is vrijgesteld op basis van artikel 4 Wtb gelden de ‘lichtere aandeelhouderseisen’. Wij stellen voor het geldende criterium niet te vervangen maar aan te vullen met het vergunningscriterium als alternatief voor beursnotering. Aldus blijven beursgenoteerde, maar niet vergunninghoudende, instellingen aan het criterium voldoen. Dit faciliteert een beleggingsinstelling variant die zich na de versoepeling van de Wtb vrijstelling voor fondsen met een minimale inleg van € 50,000 plus in toenemende mate voor zal doen.

Op basis van het wetsvoorstel is het onduidelijk of buitenlandse beleggingsmaatschappijen als bedoeld in het voorgestelde tweede lid van artikel 28 welke zijn gevestigd in een land met een naar Nederlandse maatstaven adequaat toezicht, kunnen profiteren van de lichtere aandeelhouderseisen. De Orde verzoekt op dit punt een nadere toelichting.

De Orde heeft node gemist de versoepeling van de aandeelhouderseisen met betrekking tot aanmerkelijkbelanghouders in de inkomstenbelasting. Thans kan een fbi ex art. 28 Wet Vpb 1969 geen aanmerkelijkbelanghouders als aandeelhouders hebben. Vide art. 28, tweede lid, onderdeel f, Wet Vpb 1969. Een vrijgestelde beleggingsinstelling ex art. 6a Wet Vpb 1969 kan dit wel, zo blijkt uit het wetsvoorstel. Is dit het geval, dan wordt de aanmerkelijkbelanghouder geconfronteerd met de fictieve rendementsregeling van art. 4.14 Wet IB 2001. De Orde vraagt zich af waarom het fbi-regime ex art. 28 Wet Vpb 1969 niet tevens is gestroomlijnd met het voorgestelde vbi-regime ex art. 6a Wet Vpb 1969, zodat ook fbi's ex art. 28 Wet Vpb 1969 net als vbi's ex art. 6a Wet Vpb 1969 aanmerkelijkbelanghouders als aandeelhouder kunnen hebben. Thans dwingt het Nederlandse fiscale systeem aanmerkelijkbelanghouders ertoe (indien zij niet over hun aanmerkelijkbelangclaim wensen af te rekenen) hun beleggingsvennootschap (veelal de ex-holdingvennootschap) te verplaatsen naar het buitenland, in welk geval art. 4.14 Wet IB 2001 van toepassing wordt. De Orde meent dat destijds bij de Wet IB 2001 een verkeerde analyse is gemaakt en om onjuiste redenen – namelijk vergelijking met het box 1-regime, terwijl vergelijking met het box 3-regime op zijn plaats was – de aanmerkelijkbelanghouder verstoken is van het fbi-regime van art. 28 Wet Vpb 1969. De Orde moge verwijzen naar de bijdrage van E.J.W. Heithuis, Evaluatie Wet IB 2001; het aanmerkelijkbelangregime in box 2, in: WFR 2006, blz. 291 e.v., meer in het bijzonder onderdeel 4. Onderhavig wetsvoorstel biedt naar de mening van de Orde een uitgelezen kans om deze omissie te herstellen en verzoekt de Staatssecretaris van Financiën om een nadere toelichting voor dit verschil tussen een 28-fbi en een 6a-vbi.

3.2. Versoepeling eisen ten aanzien van buitenlandse aandeelhouders

De Orde is verheugd over het voorstel om de beperkende voorwaarde (artikel 28 lid 2 letter e Wet Vpb 1969) voor buitenlandse aandeelhouders te laten vervallen. Door deze wijziging wordt de Nederlandse fiscale beleggingsinstelling aantrekkelijker voor buitenlandse beleggers. De Orde merkt echter op dat artikel 17, lid 3, letter b Wet Vpb 1969 (inkomsten uit aanmerkelijk belang genoten door buitenlandse lichamen) nog steeds een belemmering kan vormen voor het beleggen in een Nederlandse fiscale beleggingsinstelling door (van lokale belasting vrijgestelde) buitenlandse institutionele beleggers. De Orde geeft de wetgever in overweging artikel 17, lid 3, letter b, Wet Vpb 1969 af te schaffen.

3.3. Versoepeling voorwaarden vestigingsplaats en rechtsvorm van lichamen

De Orde is verheugd dat de vereisten op het gebied van vestigingsplaats en rechtsvorm voor een fiscale beleggingsinstelling is versoepeld gezien de mogelijke spanning met het Europese recht. Op basis van het wetsvoorstel wordt het voor buitenlandse beleggingsinstellingen (met een in Nederland belastingplichtige vaste inrichting) mogelijk een beroep te doen op toepassing van artikel 28 Wet Vpb 1969. De Orde vraagt zich af op welke wijze de overige voorwaarden van artikel 28 Wet Vpb 1969 bij een dergelijke buitenlandse beleggingsinstelling moeten worden getoetst. Hierbij kan gedacht worden aan de wijze van fiscale winstbepaling welke bepalend is voor de berekening van uitdelingsverplichting, de financieringseisen en de vorming van de herbeleggingsreserve en afrondingsreserve. Bij de Orde leeft de vraag of deze voorwaarden naar Nederlandse fiscale maatstaven dienen te worden getoetst en of daarin alleen de Nederlandse vaste inrichting danwel het fonds als geheel dient te worden betrokken. De Orde verzoekt op dit punt een nadere toelichting.

3.4. Uitbreiding lichamen Europese Economisch Ruimte

Op basis van het wetsvoorstel wordt het regime van artikel 28 Wet Vpb 1969 eveneens toegankelijk voor lichamen die zijn opgericht of aangegaan naar het recht van de Nederlandse Antillen, Aruba, een lidstaat van de Europese Unie of een staat waarmee Nederland een belastingverdrag heeft gesloten waarin een bepaling is opgenomen die discriminatie naar nationaliteit verbiedt. De Orde vraagt zich af of lichamen die zijn opgericht of aangegaan naar het recht van landen die behoren tot de Europese Economisch Ruimte ook een beroep kunnen doen op artikel 28 Wet Vpb 1969.

3.5. Eisen ten aanzien van de financiering van beleggingen

Op grond van artikel 28, lid 2, letter a Wet Vpb 1969 is het een beleggingsinstelling slechts toegestaan om in beperkte mate beleggingen met vreemd vermogen te financieren. Voor beleggingen in onroerende zaken geldt een maximum van 60% van de fiscale boekwaarde van deze onroerende zaken, voor overige beleggingen geldt een limiet van 20%. De Orde is van mening dat deze financieringseis niet meer aansluit bij de huidige werkelijkheid. Uit de praktijk blijkt namelijk dat beleggingen in bijvoorbeeld onroerende zaken regelmatig met een groter deel aan vreemd vermogen worden gefinancierd. De Orde vraagt zich af of de financieringslimiet ook heden ten dage nog als een beslissend kenmerk voor normaal vermogensbeheer geldt. De Orde dringt er op aan om de financieringslimiet te laten vervallen, danwel te versoepelen, bijvoorbeeld door aansluiting te zoeken bij de in art. 10 Wet Vpb 1969 genoemde eigen/vreemd vermogen verhouding.

3.6. *Aanpassing artikel 6 Besluit beleggingsinstellingen*

De Orde constateert dat in het wetvoorstel geen aanpassing wordt voorgesteld ten aanzien van de regeling voor de tegemoetkoming van buitenlandse bronbelasting (artikel 6 Besluit beleggingsinstellingen). Artikel 6 Besluit beleggingsinstellingen is mogelijk in strijd met het Europese recht. In dit kader wordt verwezen naar de Conclusie van A-G Wattel van 3 mei 2005 en de prejudiciële vragen gesteld in het arrest van de Hoge Raad van 14 april 2006, nr 40 037. De Orde vraagt zich af waarom in het onderhavige wetsvoorstel geen uitvoering is gegeven aan de aanpassing van artikel 6 Besluit beleggingsinstellingen.

3.7. *Uitdelingsverplichting*

In het persbericht van (maart 2005) heeft Staatssecretaris Wijn aangegeven de uitdelingsverplichting nader te onderzoeken. In het huidige wetsvoorstel is geen aanpassing op het gebied van de uitdelingsverplichting voorgesteld. De Orde ziet graag een nadere toelichting waarin wordt onderbouwd waarom afschaffing/versoepeling niet is voorgesteld en wat de uitkomsten zijn van het voormelde onderzoek.

3.8. *Dividendbelasting*

De Orde vraagt zich af of lid 5 letter a exclusief is geschreven voor fbi's die overgaan op het vbi-regime en dat letter b exclusief van toepassing is op alle overige gevallen, niet zijnde fbi's. Indien dit niet het geval is vraagt de Orde zich af wat – afgezien van een verduidelijking – de toegevoegde waarde is van lid 5 letter a, aangezien de uitdelingsverplichting na statusovergang lijkt te worden ondervangen door het begrip “zuivere winst”.

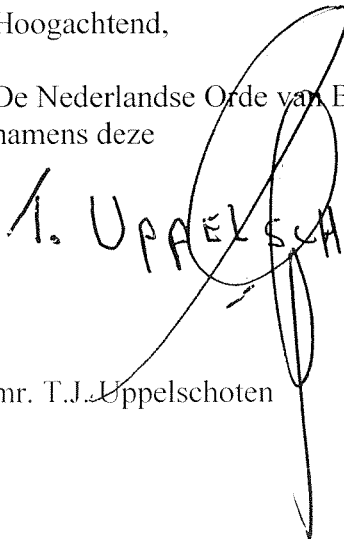
Indien letter b ook van toepassing is op fbi's waarbij sprake is van statusovergang, zou de Orde graag bevestigd zien dat winsten aanwezig in de herbeleggingsreserve onmiddellijk voorafgaande aan de statusovergang, in het eerste jaar na de statusovergang vrijelijk kunnen worden uitgekeerd zonder de heffing van dividendbelasting conform de goedkeuring in het besluit van 14 mei 2003, nr. CPP2003/1131M, punt 7.

4. **Tot slot**

Een kopie van deze brief heeft de Orde heden verzonden aan de staatssecretaris van Financiën. Uiteraard is de Orde graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten.

Hoogachtend,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,
namens deze

T. UPPELSCHOTEN

mr. T.J. Uppelschoten